

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1782/2018
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Туфегџић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ Д.О.О. ... из ..., кога заступа Славко Перески, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о изјављеној ревизији тужиоца против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 370/18 од 28.02.2018. године, на седници већа одржаној 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 370/18 од 28.02.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1996/17 од 21.12.2017. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу у ком је тражио да се поништи споразум о престанку радног односа између туженог и тужиоца од 15.09.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду од 01.07.2011. године, донето на основу споразума о престанку радног односа од 15.09.2017. године, са тужиоцем, да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове у складу са стручном спремом и радним искуством, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, са законском затезном каматом од пресуђења, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати на име накнаде трошкова поступка износ од 34.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 370/18 од 28.02.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због свих законом предвиђених разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а указивање на повреду из тачке 12. ове законске одредбе, није ревизијски разлог из члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог од 01.07.2011. године, на радном месту радник у производњи и исте послове обављао је до 15.09.2017. године, када је са туженим потписао споразум о престанку радног односа закључно са даном 15.09.2017. године. Истог дана, након закљученог споразума, директор туженог је донео и решење о престанку радног односа тужиоца којим му је отказао уговор о раду од 01.07.2011. године, на основу закљученог споразума. Решење о отказу уговора о раду је тужиоцу достављено истог дана када је и донето, односно 15.09.2017. године. Тужилац је дана 19.10.2017. године, поднео тужбу за поништај решења туженог о отказу уговора о раду, а на рочишту дана 21.12.2017. године, уз постојећи захтев за поништај решења, тужилац је тражио и поништај споразума о престанку радног односа закљученог између тужиоца и туженог 15.09.2017. године.

Нижестепени судови су, имајући у виду одредбе члана 177. и 195. Закона о раду, закључили да је тужба тужиоца у делу у коме је тражио поништај споразума о престанку радног односа неблаговремена и у том делу тужбу одбацили, док су тужбени захтев у делу за поништај решења о отказу уговора о раду, које је донето на основу споразума о престанку радног односа, одбили као неоснован, јер наведено решење има деклараторни карактер и њиме се само констатује престанак радног односа, док је основ за престанак радног односа тужиоца споразум чији је поништај тужилац тражио протеклом законског рока.

Правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу тужиоца у делу за поништај споразума о престанку радног односа од 15.09.2017. године, односно одбили тужбени захтев за поништај решења о престанку радног односа и враћање на рад.

Одредбом члана 195. став 1. Закона о раду, прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан, ако га запослени власти, може да покрене спор пред надлежним судом. Ставом 2. овог члана, прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Наведени рок из члана 195. Закона о раду, је преклузивни рок, чијим се истеком губи право на правну заштиту. Имајући у виду да је тужилац захтев за поништај споразума поставио тек 21.12.2017. године, а да је споразум са туженим потписао 15.09.2017. године, то су нижестепени судови правилно применили наведену одредбу и одбацили тужбу тужиоца у овом делу, као неблаговремену.

Такође, како је основ за престанак радног односа тужиоца закључени споразум о престанку радног односа, а не решење, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиоца у делу за поништај решења о престанку радног односа, јер је исто само деклараторне природе.

Ревизијске наводе да је тужилац могао преиначити тужбу, те да је решење о одбачају тужбе донето уз битну повреду одредаба парничног поступка, тужилац је већ истицао и у жалби на првостепену одлуку и исти су цењени од стране другостепеног суда на правилан начин, коју оцену и овај суд у потпуности прихвата, без даљег образложења, у смислу члана 414. став 2. Закона о парничном поступку.

Супротно ревизијским наводима, суд не намеће тужиоцу рок за поништај, већ одредба члана 195. Закона о раду садржи преклузивни рок, чијим пропуштањем странка губи право да са успехом захтева поништај решења за које сматра да јој је неко право повређено.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Имајући у виду изнето, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић